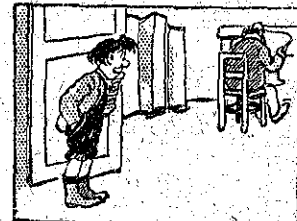

ΜΙΑ ΑΣΧΗΜΗ ΦΑΡΣΑ ΤΟΥ ΤΟΤΟΥ

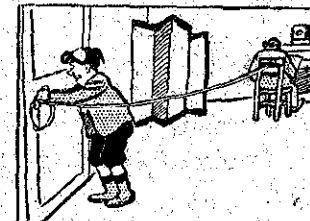
Ο Τοτός έχει ένα λαμπρό νουό, τον κ. Νικόδημο, ο οποίος τον χαϊδεύει πολύ και κάμνει ό,τι μπορεί για να του είνε ευχάριστος. Αλλά να ιδίτε τώρα τί ώρατα που του άνα- ποίδει ο κύριος βαπτιστικός του της καλωσύνης του Ι. Μιχά-

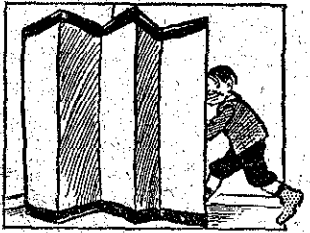
μέρα, που έκανε κρύο, ο κ. Νικόδημος εκάθητο μπροστά στο τζάκι κ' εδιάβαζε ήσυχα την εφημερίδα του. Ο πονηρός Τοτός, που άφορμή πάντα ζητούσε διά να κάνει τον καλόν άν- θρωπο να θυμώνη, μπήκε αιγά- σιγά στο δωμάτιο... Ο κ. Νι-

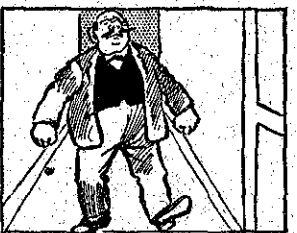
κόδημος, βυθισμένος στο διάβασμα, δεν τον άκουσε καθόλου. Και ο βαπτιστικός έσταθη εκεί από πίσω του, σκεπτόμενος τί κακό να του κάμη. "Εί δεν ή- ταν δά κανένα πρόβλημα της άριμτηκίς, διά να μη τό εύ- ρη. Αυτό τό βρήκε γρήγορα.

Και άμα είδε ότι ο νουός του, εκεί που εκάθητο, άπεκοιμήθη, ο Τοτός έπήρε ένα κουβάρι σπάγο χονδρό, τό ξετυλίξε, κ' έδεσε καλά τήμιάν άκρη του σπάγου στη ράχι της καρέκλας, και τήν έλλη στο πόμολο της θύρας. Ο κατεργάρκος έλο-

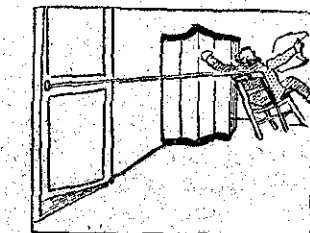
γάριαζεν, ότι ο πρώτος που θα έμπαινε στο δωμάτιο, καθώς θάνοιγε την θύρα, θα έρχινγε κάτω τον νουό Νικόδημο και θα ήταν πολύ άστειο... Πράγματι, διά να μη χάση τό θέα- μα, ο Τοτός εκρύφθη όπισω από ένα παραβάν. Και άκριβώς

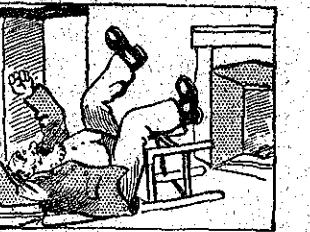
έκείνη τη στιγμή άκουσε τη φωνή του πατέρα του κάτω στον κήπο. Κάποιον έμάλυνε... ήταν θυμωμένος... «Τόσο τό καλλί- τερο, έσυλλογίσθη ο Τοτός, θα τραβήξη την πόρτα με περισ- σότερη όρμη. Γέλια που θά κάμω!...» Και να, άκούει σε

λίγα τό βήματα του πατέρα του έξω στο διάδρομο. Τύ πό- μολο στρέφεται με κρότο και η θύρα άνοιγει. Ο νουός Νι- κόδημος, που τραντάζεται στην καρέκλα του, έξυπνά έντρομος, Σύμπωσις, πρό όλίγου να δια- βάζη ότι κάπου έγεινε μεγάλο

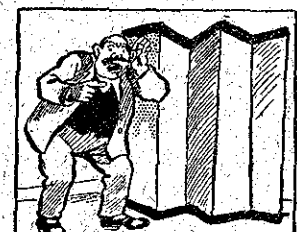
σεισμός. «Ω διάδολε! έσυλλο- γίσθη, τό ίδια θάχουμε κ' εδώ!» Εκείνη τη στιγμή, ο μπαμπάς του Τοτού, αισθανόμενος αντί- στασι στη θύρα, την έτραβήξε τόσο δυνατά, ώστε η καρέκλα άναποδογυρίσθη και ο κ. Νικό- δημος έπεσε κάτω άνίσκελα.

«Σεισμός! έφάνηκε καλά τώ- πα έγώ!...» «Αι τό πλευρά μου!...» «Μπα! τί έπαθε, Νικόδημο; ρώτησε έκπληκτος ο πατέρας σου ήλθε ζάλη;...» Ο Τοτός, πίσω από τό παραβάν, έξακαρ- δίζετο από τό γέλιο, κ' έδάγκα-

νε τό γέλιο του διά να μην έκραγή. Άπό τό σχοινί δμως που συνέδεε την καρέκλα με την θύρα, οι δύο φίλοι ένόη- σαν τί συνέβη. «Α, εκείνο τό ζιζάνιο, ο Τοτός μου έπαιξε πάλι αυτή την άσχημη φάρ-

σα!» είπεν ο νουός. — «Που έκραγή. Άπό τό σχοινί δμως που συνέδεε την καρέκλα με την θύρα, οι δύο φίλοι ένόη- σαν τί συνέβη. «Α, εκείνο τό ζιζάνιο, ο Τοτός μου έπαιξε πάλι αυτή την άσχημη φάρ-

μαμπάς άρπάζει την ξεσκονί- στρα των χαλιών — σωστό κνουτό—και μετρά τό πλευρό του Τοτού. «Α τί ώρατα ζύλο! Σας θεσπιάω λοιπόν, ότι ο Το- τός έκλαψε πολύ περισσότερο άπ' ό,τι είχε γελάση...»

ΤΟ ΨΥΧΟΣΑΒΒΑΤΟ

— Άκούστε να σας διηγηθώ μιάν άλη- θινή ιστορία που έγινε σε μιάν έπαρχία, όπως μου διηγήτο η μαμά μου, έλεγεν η μητέρα στα κορίτσια της, όταν έτοιμάσθη- καν να πάνε στον τάφο της γιανγκίς των τό ψυχοςάββατο.

Ήτανε μιάν άρχοντοπούλα, που μέλις είχου μέρες είχε χάσει την μανούλα της. Κάθε Παρασκευή λοιπόν τό είχε τακτικό να βράση λίγο στάρι και να στείλη κι' ένα πρόσφορο στην έκκλησία ως ότου σα- ραντίση ή θανά της. Αυτό ήταν πολύ καλό για την ψυχή της μακαρίτισσας,

της έλεγαν, και η φιλόστοργος κ'όπέλλα δεν ήθελε καμμιά έβδομάδα ν' άρίση παρα- πονεμένη την ψυχή της μάνας της.

Μιάν λοιπόν από της Παρασκευές, ση- κώθη με λαχτάρα, όπως πάντα, έτοιμάσε τό στάρι και τό πρόσφορο και τάδωκε της δούλας να τά πάη στην έκκλησιά, αφού πρώτα τά ράντισε με κάμποσα πικρά δά- κρυα και τά έψαλλε με βουβούς στεναγμούς της ψυχής της.

Σ' ένα παράμερο δρομάκι κι' από ένα μικρό σπιτάκι, έβγαίναν κατι φωνίτσες μικρών παιδιών, σαν μικρών χελιδονιών όταν περιμένουν μ' άνοιχτό τό στόμα τη μανούλα τους να τά ταισή, και έφώναζαν

κι' αυτά κι' έγύρευαν άνυπόμονα τη γλυ- κερά όψη του καρδελιού που θα μοιρα- ζότανε δικαία, γλυκά από τη μητερίτσα τους. Εκείνη όμως η δύστηνη, αφού με σπαρακτική άπελπισία έρριψε τη τελευταία ματιά στο άδέλινο δουλάκι, ήλθε κοντά τους, τό χαϊδεύσε με βουρκωμένα μάτια και τό παρηγόρησε με μιάν ευεργετική, ψεύτικη έλπίδα, πως τό ψωμί θ' άργήση λίγο να γενή σήμερα, ως ότου τά καιμένα, περιμένοντας μπροστά στο άδειο τραπέζι, άποκοιμηθούν με τη λαχτέρα της έλπι- δας.

Η μάνα σκυθρωπή, καταπιπραμένη έστεκε στο κατώφλι της πόρτας της, όταν

έξαφνα φάνηκε από μακριά η δούλα της άρχοντοπούλας να περνά για την έκκλη- σία με τό στάρι και τό πρόσφορο στα χέρια.

— Στάσου, της λέει η μάνα με τό θάρρος που την ώπλιζε τό μαρτύριο των παιδιών της που πάς, κορίτσι μου;

— Στην έκκλησιά, άπαντά η δούλα. Πάω να δώσω αυτό τό πρόσφορο να μη- μογεύσουν την κυρά μου.

— Άκού, κορίτσι μου, της λέει. Σ' αυτή τη μικρή φωλιά που βλέπεις εδώ πέρα, τρία παιδάκια όρφανα, νησιτικά, κλι- οντας άποκοιμήθηκαν. Μισθός περδ' μεγά- λος θάνατ' για την ψυχή της κυράς σου, αν τό ψωμάκι αυτό τό εβανε τό όρφανά μου.

Και λυγμός έπιασε τη δύστηνη μη- τέρα και δεν μπορούσε να εξακολουθήση τη μιλιά της...

Η δούλα, αφού ταλαντεύθηκε λιγάκι, δειλά δειλά, έδωκε τό πρόσφορο στη χήρα κι' έφυγε. Ήρθε στο σπίτι κι' άρχινησε γρήγορα την δουλειά της για να μη βρη καιρό η κυρά της και τη ρωτήση, αν έκανε τό θέλημα κι' άναγκασθη να της πη ψέμμα.

Την νύχτα ένα φανερό όραμα άνησούχησε όλο τό σπίτι.

Η άρχοντοπούλα είδε μ' άνοιχτά σχε- δόν τα μάτια την μητέρα της να την χαϊ- δεύη στα πόδια, να την ήσυχάζη από τη τρομάρα της και να της λέη: «Παιδί μου, πολλές φορές ως τώρα μουάνας λειτουρ- γίες και μούστελνες τό στάρι, μα σαν σήμερα ποτέ δεν ευχαριστήθηκα. Έχε την ευχή μου». Κι' αφού της είπε γελαστή τά λόγια αυτά, χάθηκε σαν άπυρο σύν- νεφο.

Η κόρη πετάχθη τρομαγμένη και διη- γήθη στον άντρα της τό τί είδε. Φώναξε τη δούλα, την ρώτησε αν άλλαξε έκκλη- σία σήμερα, αν έδωκε σ' άλλο παπά περδ' εύλαβικό από τους πρώτους τό πρόσφορο, και μετά μικράν αντίστασι της φοβισμένης δούλας, έμαθε την ωραία αλήθεια.

Από τότε τό ψυχοςάββατο έπερνε τό στάρι και τό πρόσφορο κι' αντί να τά στέλνη στην έκκλησιά, τά μοιράζε στα όρφανα παιδιά, και κάθε φορά έέλεπε τό ίδιο πρώτο χαμόγελο της πεθαμένης μάνας να γλυκαίνη τά όνειράτά της.

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ ΕΥΣΤΡ. ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΟΥ

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΕΣ ΣΩΓΡΑΦΙΕΣ

Το Ρυάκι

Στ' ολοκάθαρο τό ρυάκι
Τρέχει τρέχει τό νεράκι
Σιγά...
Κάθε χόρτο που είνε μπρός του
Στον κατήφορο ο άφρός του
Τό κυλά.
Καθιστή σε μιάν πελούλα
Μιά πασίχαρη παιδούλα
Τό κυττά,
Ξύλα ρίχνει χόρια-χόρια
Και νοιίζει τα βαπόρια
Θωρηκτά.
Πάρα πέρα δυό αγοράκια
Με γυμνά τά ποδαράκια,
Παχουλά,
Περπατούν μέσα στο αούλακι
Και θολώνουν τό νεράκι,
Τι καλά!
Καθισμένη εκεί σιμά τους
Με χαμόγελο ή μαϊμά τους
Τά κυττάζει.
Και στον Πλάστην υμνους ψάλλει
Που της Άνοιξης τά κάλλη
Μας μοιράζει.
Ι. Χ. ΚΕΚΜΗΣ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Η πρώτη πίπα

Η ιστορική αυτή πίπα με τό ά λ λόχοτον σχήμα, είνε κα- μωμένη από έ- να μόνον κομ- μάτι ξύλου. Προσεφέρθη εις τον σερ Ουάλ- τερ Αrieghe υπό των Ίνδων της Άμε- ρικής, επί της βασιλείας της Έλισάβετ. Είνε ίσως η πρώτη πίπα που εισήχθη εις την Άγγλίαν.

Αφθονία καρπών

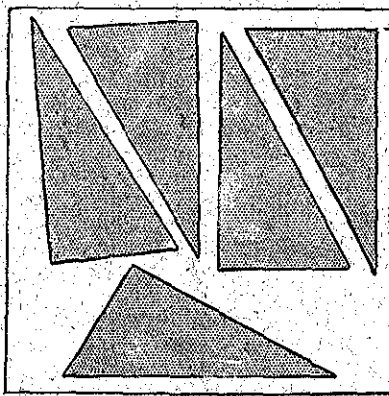

Η εικών αυτή, έν φω- τογραφίας, παριστά ένα κλώνον μιζε άχλαδιών από τον δενδρόκη- πον του κ. Μ. Π. Σαβαρύ, κτηματίου εις την Κουτάνση της Μάγ- χης (Γαλλία). Μόνον ο κλώνος αυτός έ- χει επάνω του πενήντατέσσαρα άχλάδια!

Τό πρώτιστον καθήκον του καλού συνδρομητού είνε η άνανέωσις της συνδρομής του

Εβδομαδιαίοι Διαγωνισμοί

α.) Πρόβλημα.

Ίδου πέντε τρίγωνα. Πρόκειται να σχηματίσετε ένα τέλειον τετράγωνον, κό- ποντες έν των τριγώνων αυτών εις δύο και άφινοντες τά άλλα άκέραία.

β.) Πατίγγιον

Έσάλη υπό της Μεγάλης Έλλάδος

ΒΑ	ΣΥΓ	Α	ΚΗΣ	ΒΕ	
ΣΑ	ΤΕΛΕ	ΠΑΣ	ΒΑΡ	ΓΡΟΣ	ΣΙ
ΤΟ	ΡΩΦ	ΚΗΣ	ΖΑΠ	ΑΡ	

Να συναρμολογηθούν αι συλλαβαί αυ- ται, ώστε ναποτελεσθούν τά όνόματα έξ με- γάλων Έθνικών Ευεργετών.

γ.) Φωνηεντόλιπον

Έσάλη υπό του Πολικού Αστέρου
σν-θν-κ-χρ-κν
Νάναγνωσθή ή άρχαία αυτή παροιμία.

δ.) Διά τους Γαλλομαθεύς

Έσάλη υπό της Παικαίσις των Δολαρίων
Vivant sans corps,
Parlant sans voix,
Chacun m'endit

Άήλωσις: Αι λύσεις—όσωνόποτε ζητημά- των του αυτού φυλλαδίου,—συνδέονται υπό ενός μόνον δ.κλιπέτου γραμματισμού.

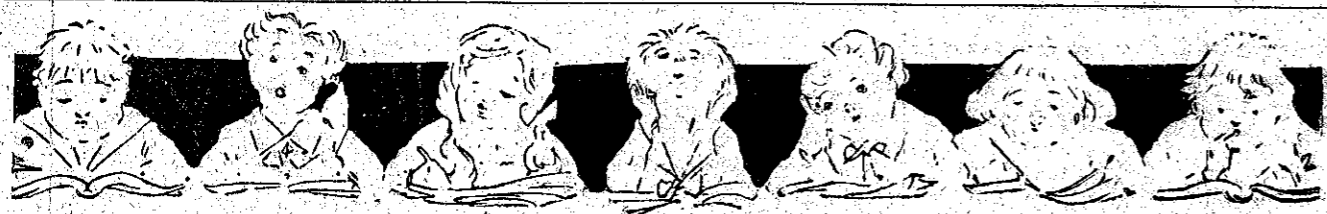
Λύσεις του 15ου φύλλου

α.) Ο σύντροφος του εφημεριδοπωλου εύρίσκεται εάν άναστραφή ή εικών, εις τό άνωθεν του προσώπου του διάστημα, με μάτι τό κεραμίδι του κασκέτου του.—

β.) La necessité donne de l'indu- strie.— γ.) Ηλιος, Σέληνη, Κομή- τής, Κρόνος, Άρης, Πόσειδών.

ΚΑΛΥΜΜΑΤΑ του τόμου της Δια-

ωρίσεως του 1913, κόκκινα με χρυσά γράμματα, δι' ό- σους θέλουν να χρυσόδέσουν τά φυλ- λαδιά των εις τόμον, είνε ήδη ΕΤΟΙΜΑ και πωλούνται εις τό Γραφείον μας. Στέλλονται δε ταχυ- δρομικώς προς τους έμβάζοντας τό αντίτιμον, δραχ. ή φρ. 1,75.

Σελίς ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΚΥΝΗΓΟΣ ΔΑΚΡΥΩΝ

Επ' στρέφω με τὸ δάσκαλό μου ἀπὸ τὸ κνήγη. Κατασκοτωμένο ἀπὸ τὴν κούρασι...

Ἀπὸ τὴ συγκίνησή μου κόντευε νὰ μοῦ πέσῃ τὸ δίκανο. Ἐνὰ «μπά» ἀκούσθηκα...

ΤΟ ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ

Κτύπησε ὁ κώδων, τί χαρά. Αἱ τάξεις ἀνοίγουν μία μία καὶ τὰ παιδιὰ βγαίνουν...

Τὰ γέλια καὶ αἱ φωναὶ γίνονται ὀλοὴν ζωηρότερα. Τὰ πουλιὰ κελαδοῦν, ὁ ἀέρας...

Ὁ ἥλιος γελά ἀκόμη καὶ τὰ πουλιὰ κελαδοῦν, ἀλλὰ τὰ εἴθυμα κορίτσια δὲν εἶνε πλέον στὴν αὐλὴ...

Βαλκανικὴ Συμμαχία

ΑΠΟΤΟ ΛΕΞΙΚΟΝ ΜΟΥ

Ἀρετή: Πράγμα εἰς πάντας ἐθιστόν, διότι δὲν εἶνε ἄλλο παρά ἡ χαλινώσις τῶν παθῶν.

Δόξα: Ὁπαδός τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς παιδείας. Ἐγκράτεια: Κατὰ τὸν Σωκράτη...

Ἐδνυχία: Ἀδελφὴ τῆς ἐργασίας. Μελέτη: Τὸ μόνον πρᾶγμα δι' οὗ ἡμᾶρες...

Παιδεία: Φορεὺς προόδου καὶ εὐτυχίας. Διὰ ταύτης λέγει ὁ Κοραῆς...

Χαράν ἀληθὴ δοκιμάζουν μόνον τὰ παιδιὰ καθὼς καὶ ὁ ἔχων καρδίαν ἀγνήν...

Τὸ ψεῦδος κατὰ τὸν Μ. Ναπολέοντα δὲν χρησιμεύει, ἀποῦ ἔξωσ ἴσθου πιστευθῆ ἔν...

Χάρις

ΟΙ ΔΥΟ ΔΡΟΜΟΙ

Εἶνε δύο δρόμοι στὴ ζωὴ: Μοναχικός, μ' ἄνθοςπαρμένους, Στὸ λόγγο ὁ ἕνας χαρογμένους...

Μόλις κανένας τὸν προσέχει Ὅταν περνᾷ ἐκεῖ σιμά του, Σαν τὸ νερὸ ποῦ ε' ἄμμο τρέχει...

Ὁ ἄλλος μοιάζει φουσκωμένο Ἀπὸ τὴν κοίτη ποταμοῦ, Ἀλώνια καταδικασμένο.

Ὁ ἕνας ἔχει τέλος ὄμως Δὲν ἔχει ὁ ἄλλος πούθενά.

Ὁ πρῶτος τελειώνει δρόμος Ἐκεῖ ποῦ ὁ ἄλλος ἀρχινᾷ.

Κ' ἂν ἐρωτᾷς ἡ καινῶνια Π' ὄνομα στοὺς δρόμους δίνει, Στὸν πρῶτο: Μετριοφροσύνη, Στὸν δεύτερο: Φιλοδοξία.

Ἑλληνικὸν Μεγαλεῖον

ΠΩΣ ΗΥΠΕ ΤΟΝ ΙΠΠΟΝ ΤΟΥ

Γάσκων τις, ἀπολέσας τὸν ἵππον του, ἐτοιχοκόλλησεν εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως...

Ὁ εὐρων τὸν ἵππον μου παρακαλεῖται νὰ μοῦ τὸν φέρῃ ἀμέσως, διὰ νὰ μὴν ἀναγκασθῶ...

Μετὰ τινὰς ἡμέρας, ὁ ἵππος ἐπιστρέφει πραγματικῶς εἰς τὸν κύριόν του.

Ἄγαθὴ τύχη, ἐφώναξεν ὁ Γάσκων, ἂν δὲν μοῦ τὸν ἔφερον καὶ σημερον θὰ μεταχειρισθῆν τὸ μέσον τοῦ μακαριτοῦ πατρός μου.

ΤΟ ΑΣΤΟΧΑΣΤΟΝ

Ἐπὶ τῆς βασιλείας Λουδοβίκου ΧΙ οἱ νόμοι τῆς ὑγιεινῆς εἰς τὴν Γαλλίαν δὲν ἐτηροῦντο καὶ τῶσον.

Τὶ κάμνεις ἐκεῖ; τὸν ἠρώτησεν ὁ μονάρχης. Ὁ εὐγενῆς, στενοχωρημένος, ἠναγκάσθη...

Μία ψεῖρα; εἶπε Λουδοβίκος ὁ ΧΙ. Ἔ! καὶ τί μὲ τοῦτο; Μήπως δὲν εἶμαι καὶ ἐγὼ ἄνθρωπος ὅπως καὶ ὁ ἔσχατος τῶν ὑπηκόων μου;

Καὶ ἐκραγῆς εἰς γέλωτα, ἔχωσ με τρέπον ἐν χρυσοῦν λουδοβίκιον εἰς τὴν χεῖρα τοῦ ἐκπληκτοῦ εὐγενούς.

Τὶ τρέχει; ἠρώτησεν ὁ βασιλεὺς. Ἄ! τίποτε σπουδαῖον, Μεγαλειότατε ἕνας ἀπλοῦς ψύλλος.

Ἐνας ψύλλος, χωριάτη, ἕνας ψύλλος εἶπες; Μήπως μ' ἐξέλαβες γιὰ τὸν σκύλον σου;

Καὶ ἐνῶ ὁ ἀστοχαστος αὐλικὸς κατέπνιγε τὴν ἐντροπὴν του, ὁ βασιλεὺς διέταξεν ἕνα τῶν ἀξιωματούχων του, νὰ δώσῃ...

Σημεῖα τῆς Ἀεροπόλεως

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἡ Μαγευμένη Ἀμμονδιὰ βλέπει εἰς ἕνα παγκάκι τῶν ἑπτῶν Καμαρών τὴν ἐπιγραφήν:

«Fraichement verni» (Φρεσκοβαμμένον) Ἐπὶ γὰρ θέλει νὰ πῆ «οκέπτεταικαὶ ξύνει τὴν μύτην τὴν. Γιὰ ἄς κυττάξω».

Καὶ βγάζει ἕνα γαλλο-ἑλληνικὸν λεξικὸν τῆς στέπης, καὶ καθεται ἡσύχως εἰς τὸ παγκάκι! Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Δοξασμένου Ρήνου

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879 - 1893) Τόμοι 11 (οἱ ἐξῆς: 5, 7, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23) ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1894 - 1913 Τόμοι 5: τῶν ἐτῶν 1894, 1895, 1896, 1897 καὶ 1898, ὡν ἕκαστος τιμᾶται...

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ" Ἀθῆναι, 38 ὁδὸς Ἐυερπίδου τὴν 23ην Ἰανουαρίου 1914.

Ἡ ΑΠΕΡΓΙΑ τῶν ἐργατῶν τυπογράφων ἔληξε καὶ ἡ «Διάπλασις», ἀπὸ τοῦ παρόντος φύλλου, τυπώνεται πάλιν, ὅπως πρῶτα, εἰς τὸ Τυπογραφεῖον τοῦ κ. Ἀποστολοπούλου.

Δὲν εἶνε καὶ τῶσον δύσκολον, Ἐλευθεροθεῖσα ἡ Πειρος, νὰ εὐρίσκηθαι θέματα διὰ νὰ μοῦ γράψῃς. Πρῶτον, βλέπεις, εἰς τὸν κύκλον...

Καὶ πῶς νὰ τὰ εὐρὼ τῶρα, Ρεζεντᾶ; Εἶνε ὀλόκληρον βουδὸν ἀπὸ χειρόγραφα, ποῦ διὰ νὰ τὸ φάξω, θὰ ἤθελα ὀλόκληρον ἡμέραν. Ἀφῆνω δὲ ὅτι κάθε τῶσον τὰ παλαιότερα κομμάτια...

Τὰ ἐξῆς μοῦ διηγεῖται τὸ Ἀτρόμητο Εὐζωνάκι: «Ὁ διδάσκαλός μας ἐμάζεψε προγῆθες...

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Ἐγγιζόνται: «Τὸ μέλλον τοῦ Τοτοῦ» τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος. Ὁ Ἀστὴρ τῆς Ἐλπίδος τοῦ Δοξασμένου Ρήνου.

Ἐγγιζόνται: «Τὸ μέλλον τοῦ Τοτοῦ» τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος. Ὁ Ἀστὴρ τῆς Ἐλπίδος τοῦ Δοξασμένου Ρήνου. Ἐγγιζόνται: «Τὸ μέλλον τοῦ Τοτοῦ» τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος.

Ἀποροῦνται: «Εὐχὴ πρὸς τὴν Πατριδα». «Ἐλα, χελιδόνι». «Ἡ Παλανόλευκη» (ἔστινα ὄλα).

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Ἐγγιζόνται: «Εὐχὴ πρὸς τὴν Πατριδα». «Ἐλα, χελιδόνι». «Ἡ Παλανόλευκη» (ἔστινα ὄλα).

Ἐγγιζόνται: «Εὐχὴ πρὸς τὴν Πατριδα». «Ἐλα, χελιδόνι». «Ἡ Παλανόλευκη» (ἔστινα ὄλα).

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν ν' ἀνταλλάξουν: ἡ Μπαρουτοκαπινομένη Γαλιανόλευκη (0) μὲ Παιγνίον τῶν Δολλαρίων...

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς: Φεργασοῦ (φωτογραφία ἑλθῆσθ) Βυζαντινῶν Ἀστῶν (ὁ ἀριθρὸς σου εἶνε 1381)...

Τὰ ἐξῆς μοῦ διηγεῖται τὸ Ἀτρόμητο Εὐζωνάκι: «Ὁ διδάσκαλός μας ἐμάζεψε προγῆθες...

Ἐγγιζόνται: «Τὸ μέλλον τοῦ Τοτοῦ» τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος. Ὁ Ἀστὴρ τῆς Ἐλπίδος τοῦ Δοξασμένου Ρήνου.

Ἀποροῦνται: «Εὐχὴ πρὸς τὴν Πατριδα». «Ἐλα, χελιδόνι». «Ἡ Παλανόλευκη» (ἔστινα ὄλα).

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Ἐγγιζόνται: «Εὐχὴ πρὸς τὴν Πατριδα». «Ἐλα, χελιδόνι». «Ἡ Παλανόλευκη» (ἔστινα ὄλα).

Ἐγγιζόνται: «Εὐχὴ πρὸς τὴν Πατριδα». «Ἐλα, χελιδόνι». «Ἡ Παλανόλευκη» (ἔστινα ὄλα).

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

142ος Διαγωνισμός Λύσεων
Δεκεμβρίου - Μαρτίου

ΟΡΟΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ & ΑΓΟΡΑΣΤΩΝ

Οι έχοντες ψευδώνυμον... 174. *Επιγραφή... 175. *Ακροστιχίς εξ αντιθέτων... 176. Γρίφος... 177. Δεξιόγριφος... 178. Λογοπαικτικός Συλλαβόγριφος... 179. Συλλαβόγριφος... 170. Μεταγραμματισμός... 171. Ψαροκόκκαλον... 172. Κρυπτογραμμαίων

174. *Επιγραφή Σ Ο Δ Ι Ρ Τ Υ Π Ε Ρ Π Α Ε Κ Σ Η Ν Θ... 175. *Ακροστιχίς εξ αντιθέτων... 176. Γρίφος... 177. Δεξιόγριφος... 178. Λογοπαικτικός Συλλαβόγριφος... 179. Συλλαβόγριφος... 170. Μεταγραμματισμός... 171. Ψαροκόκκαλον... 172. Κρυπτογραμμαίων

ΜΙΚΡΑ ΑΓΓΕΛΙΑ

[Η λέξις με 6 πλα. στοιχεία των 8 συγμῶν... ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΡΑΤΑΙΑ ΕΛΛΑΣ... ΠΡΟΕΔΡΟΣ: ΞΕΛΙΓΩΜΕΝΟΣ ΚΛΑΨΙΑΡΗΣ... ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ: ΚΥΡΑΤΙΖΟΥΣΑ ΚΥΡΑΝΩΛΕΥΣ... ΣΥΒΟΥΛΟΙ: ΔΑΦΝΟΥΣΤΕΡΑΝΩΜΕΝΗ ΕΛΛΑΣ, ΚΑΙ ΑΨΗΤΗΤΟΣ ΚΟΡΥΣΤΑΙΟΣ.

ΟΝΕΙΡΟΠΟΛΟΣ ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ

Ατρόμητο Εδζωνάκι, Ατρόμητος Σωφραζέττα, Δοξασίμου 1913, Ελλάς του Ρήγα, Εδζωνάκι Ιδανικόν, 26η Οκτωβρίου, 21η Φεβρουαρίου, Ιστός Αράγνης, Μέγας Στρατηλάτης, Σημαία του Αβέρωφ, Ταταλιανός... 10. Μελιτινίτις (μέλι, νι, τίς) — 11. Χίλων — Μίλων — 12. Μίνωι — Σμίων — Κίμων. — 13. Ηρος, Ηρα.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ' ἐξοχήν παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, αληθείς παρασχόν εις την χώραν ημῶν ὑψηλείας καὶ ὑπὸ του Οικουμένου Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως ἀνάγνωσμά ἀρίστον καὶ χρησιμώτατον εις τους παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ... Ετήσια... Εξαμηνίος... Τριμηνίος... Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν 1ην ἐκαστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ... ΔΙΕΨΥΧΘΗΣ ΚΑΙ ΕΚΑΘΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ... Έν Ἀθῆναις, 5 Ἀρλίου 1914

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20... ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ... Έτος 36ον. — Αριθ. 18

Ο ΛΟΥΛΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΜΑΡΟΚΟΝ

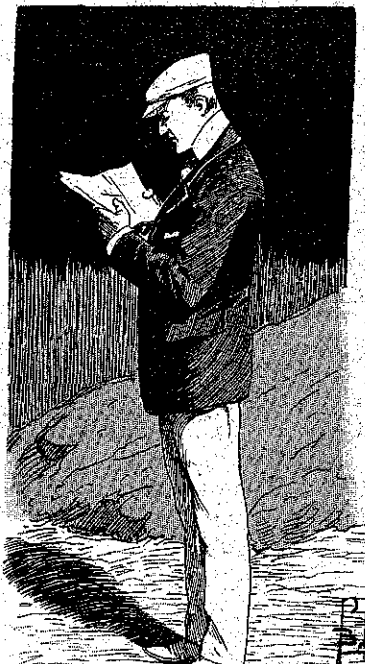
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΨΗΛΗΣ ΣΥΜΦΕΛΕΙΑΣ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ' (Συνέχεια)... Αρτίσας τὸν Λουλού, ὁ κακούργος ἐπηγε νὰ δώσῃ διαταγὰς εις τους ἀνθρώπους του... Ἔρχονται οἱ πλοίαρχοι... Αἱ διαταγαὶ αὐτὰν τῷ ἐπέβαλλον νὰ καταλάβῃ τὰ δύο ἑκατομμύρια, τὰ ὅποια εὐρίσκοντο ἐπὶ του πλοίου, ἀφίτου αὐτὸν ἐλευθέρου εις τὴν ἐλλάσιν... Ἄλλὰ κανεὶς δὲν ἐτρέχε προθυμότερα ἀπὸ τὸν Λουλού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι' ΤΟ ΜΑΡΤΥΡΙΟΝ

Μία ἐξήγησις... Ἦλθεν ἡ στιγμή νὰ ἐξηγήσωμεν καὶ νὰ διαφωτισώμεν ὀλίγον τὴν αἰνιγματώδη μορφὴν του Μαρκήσιου... Ὁ ἀνθρωπος αὐτὸς βεβαίως ἦτο κακούργος, ληστής... Ἀρκεὶ πρὸς τὸ παρὸν νὰ εἰξεύρωμεν, ὅτι ὁ κ. Δυπὸν ἐνήργει συμφωνῶν πρὸς ὠρισμένας διαταγὰς, δοθείσας ὑπὸ του ρηθέντος ἀρχηγοῦ. Αἱ διαταγαὶ αὐτὰν τῷ ἐπέβαλλον νὰ καταλάβῃ τὰ δύο ἑκατομμύρια, τὰ ὅποια εὐρίσκοντο ἐπὶ του πλοίου, ἀφίτου αὐτὸν ἐλευθέρου εις τὴν ἐλλάσιν... Ἄλλως ἢ ἀπαγωγή του, αὐτὴ καὶ ἑαυτήν, δὲν τὸν ἐτρέμαζε πλέον... Ἄλλὰ καὶ ἄλλος λόγος ὤθησε τὸν γραμματέα νὰ συλλάβῃ τὸν Τζούλην... Ἄλλὰ καὶ ἄλλος λόγος ὤθησε τὸν γραμματέα νὰ συλλάβῃ τὸν Τζούλην. Ὁ νέος αὐτός, ὁ τολμηρὸς, ὁ ἀσέβης, ὁ εὐφής, δὲν ἐπρεπε νὰ μείνῃ πλησίον του κ. Ρισανέλ... Ἔπληθυνεν ἕλπις νὰ ποσπάσουν εὐκολότερα τὰ λύτρα, ἂν

ἀφίταν τὸν ἑκατομμυριόχον μόνον καὶ ἀβόητον. Ἢ ἂν τὶν ὁ Μαρκήσιος ἐσπευδὲ πρὸς βοήθειαν του Τζούλη, θὲν ἔκαμε, διότι δὲν ἤθελε νὰ τὸν ἀφίσσῃ ἐλευθέρου, ἐν ἡ περιπτώσει ἦτο ἀκόμη ζωντανός... Ἄλλ' ὁ δυστυχῆς Λουλού, ἀπειρος του κόσμου, ἀγνώστην τὴν ἀνθρωπίνην σκληρότητα, ἐγόμιζεν ὅτι ὁ Μαρκήσιος ἐνήργει οὕτως ἀπὸ κακὸς ἔργου, ἀπὸ φιλανθρωπίας, καὶ δὲν ἐπαύε νὰ τὸν εὐχαριστῆ θεομῶς. Ἢ δὲ εὐγνωμοσύνη του ἦτον τὴσῃ, ὡστε πρὸς στιγμήν ἐλησμονεῖν, ὅτι ὁ πρῶην γραμματέα ἦτο ἀπλοῦστατα ἕνας ληστής... Ἄλλως ἢ ἀπαγωγή του, αὐτὴ καὶ ἑαυτήν, δὲν τὸν ἐτρέμαζε πλέον... Ἄλλὰ καὶ ἄλλος λόγος ὤθησε τὸν γραμματέα νὰ συλλάβῃ τὸν Τζούλην. Ὁ νέος αὐτός, ὁ τολμηρὸς, ὁ ἀσέβης, ὁ εὐφής, δὲν ἐπρεπε νὰ μείνῃ πλησίον του κ. Ρισανέλ... Ἔπληθυνεν ἕλπις νὰ ποσπάσουν εὐκολότερα τὰ λύτρα, ἂν

Εδσεε το πακέτο με το σχοινί... (Σελ. 134, στ. γ)

ΛΥΣΕΙΣ

1. Ἀλκιβιάδης ("Ἄλκη, βία, δία) — 2. Δύτης — λύτης. — 3. Ἰέτα. — 4. Ὁ αὐλός, ἡ αὐλή. — 5. Ἡ ἑλλάς ἀδεδάσθη ("Ἡ ἀνάγνωσις ἐκ του Η καὶ κατῆκιν κωλυκίος). — 6. Τὸ ἴδιον εἶναι — 7. ΕΣΤΙΑ (Τένιδος, Περσέυς, ἄρτος, Μάϊος, φάλλινα). — 8. Καλῶς ἀκούειν ἄλλου ἢ πλῶνταιν θέλει. — 9. Ἡ ἀσυνέπεια ἔχει συνέπεια (ἦα σύν ἐπὶ αε — γῆ σύν ἐπὶ αε.)... 17. Σ Α Σ Η Σ Ρ Ο Α Χ Η Ο Ρ Β Γ Ν Ι Ο Ε Ω Α Ρ Μ Ι Σ Ν Ο Μ Α Ο Β Σ Ο Σ Φ Η Π

ΔΑΡΥΤΤΟ-ΩΤΟΔΟΓΟΣ ΙΑΤΡΟΣ ΜΙΧ. Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Πλατεία Όμοιοιάς Όδός Δώρου 8α Όραι επίσκεψών 10—12 και 3—5

ΕΒΔΟΜΑΣΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 14ου ΦΥΛΛΟΥ... ΑΘΗΝΩΝ: Ν. Σ. Κουτσουβέλης... ΒΕΛΚΑΣ: Ἀχιλλὸν Μ. Σταντιδου... ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ: Ν. Γ. Ἀθανασιάδης, Χαρ. Γ. Διασάκης... ΚΑΛΑΜΩΝ: Γ. Ἡλ. Πουλόπουλος, Διον. Α. Φωτόπουλος... ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Ἑλληνικὸν Μεγαλεῖον... ΚΥΔΩΝΙΩΝ: Σπ. Α. Καράλλης... ΚΩΝΣΤΙΝΟΠΟΛΕΩΣ: Σοφία Σ. Νικολαΐδου... ΜΟΝΑΣΤΗΡΑΚΙΟΥ: Κ. Γ. Παπαχειρίστου... ΠΑΤΡΩΝ: Μεγάλη Ἑλλάς, Φουστανελάς, Ντιν. τῆς Γ. Φαρμακίδου... ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Εὐαγ. Σ. Σουλκέλης... ΡΑΧΙΣ (Γορτυνίας): Ν. Παπαδόπουλος... ΣΜΥΡΝΗΣ: Ν. Θ. Νικολαΐδης, Μαρίνα Θ. Νικολαΐδου... ΥΔΡΑΣ: Ἀνδρ. Ζουρντῶς, Ἰωάννα Σ. Βενιζέλου (13, 14)... ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ... Τὸν εὐχόνταν ὁδοὴν τὴν ἰσάν τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληροδοσία καὶ ἐκλήρωθη ὁ ἐν Ἰθάκῃ ΘΕΟΔΩΡΟΣ Α. ΚΟΥΒΑΡΑΣ ὁ ὀποῖος ἐνεγράφη διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς Ἀπριλίου